

[Borghjerg.]

sagde: „Haps!“ ved Sagens første Behandling? Som ærede Medlemmer vil erindre, var det konservative Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Korsgaard, betænkelig, meget betænkelig ved Princippet i det forelagte Lovforslag, nemlig særlig at aflaste Skatten for de Formuer, der giver ringe Afkastning. Man kan finde det ærede Medlems Udtalelser ved første Behandling paa Spalte 1688, og med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg minde om, hvad han sagde. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard sagde:

„Jeg vil for mit Vedkommende hævde, at et saadant Princip, set med Fremtiden for Øje, har sine meget svage Sider. Man maa ikke overse, at dette at give store Skattelettelse for dem, som anbringer deres Penge saaledes, at de ingen Indkomst faar af dem, i Virkeligheden i mange Tilfælde vil betyde en Præmiering af en daarlig Pengeanbringelse, og dette kan ikke være Samfundets Opgave.“

Det ærede Medlem fortsatte, at han troede ikke, man gjorde noget godt derved. Ja, der kunde maaske, fortsatte han, være Tale om noget rent midlertidigt, men Lovforslaget strakte sine Virkninger helt ind i en varig Fremtid, og derfor, fortsatte han, vilde han nære nogen Betænkelighed ved i det hele taget i særlig Grad at præmiere dem, der anbringer deres Penge saaledes, at de kun giver en ringe Afkastning. Det var jo i Virkeligheden, som jeg ogsaa havde Lejlighed til at sige den Gang, et Stød i Hjertekulen paa selve Lovforslaget. Alligevel valgte det konservative Partis Ordfører at acceptere Forslaget. Han havde altsaa de største Betænkeligheder ved Princippet deri, men det gik dog efter hans Mening for saa vidt i den rigtige Retning, som det nedsatte Formueskatten, og ud fra den opportunistiske Betragtning, at der ikke vilde kunne naas videre i Øjeblikket, sagde han: Vi tager det.

Det egentlige Regeringspartis — Venstres — Ordfører fremdrog derimod Betænkeligheder paa andre Punkter. Han vilde have det formet videre netop i Retning af at aflaste særlig de Formuer, der giver ringe Afkastning. Resultatet af det i øvrigt meget forcerede Udvalgsarbejde er jo blevet det, at Venstres Ordfører staar som Sejrherr her, det kan ikke nægtes. Det Forslag, der nu indstilles til Vedtagelse fra Flertallet sammen med den højtærede Minister, gaar jo langt videre

end det oprindelige Forslag i Retning af særlig at aflaste Skatten for de Formuer, der giver ringe Afkastning. Men skønt det Princip, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard altsaa kritiserede saa skarpt, nu føres endnu stærkere ud i Livet, gaar den ærede Ordfører for det konservative Parti alligevel med. Man kommer let til at anstille det Tankeeksperiment, hvad der vilde være sket, hvis det ærede Medlem Hr. Korsgaard og hans Parti havde fastholdt Standpunktet fra første Behandling, saa at de, skønt de maatte kritisere Hovedprincippet, dog alligevel sagde: af opportune Grunde tager vi det, som det er forelagt. Hvis vi havde haft den Stilling i dette Øjeblik, at det konservative Parti havde fastholdt den højtærede Finansministers oprindelige Forslag, medens Venstre havde stillet væsentlige, indgribende Ændringsforslag dertil, vilde det have været en ikke uinteressant Situation, saa vilde de Konservative have reddet deres Ordfører fra Blamage, have fastholdt deres Standpunkt fra første Behandling, men kunde naturligvis risikere overhovedet slet intet at have faaet.

Medens det oprindelige Forslag baade lettede ret betydelige Formuer, som giver en ret betydelig Afkastning, og naturligvis navnlig Formuer med ringe Afkastning, saa er det nu blevet saaledes, at f. Eks. en Millionær, en passiv Kapitalist, der ejer 1 Million i Formue og faar 6 pCt. i Renteudbytte, og som efter det oprindelige Regeringsforslag vilde have tjent aarlig 4 083 Kr., nu efter Flertallets og Ministerens Ændringer vil faa en Nedsættelse af sin Gevinst, men han vil dog fremdeles faa en Nedsættelse i sin Formueskat paa 852 Kr., altsaa henved 1000 Kr. Saa er der ganske vist foretaget nogle smaa Lempelser for de ganske smaa Formuer, Formuer indtil 10 000 Kr. fritages helt og Formuer indtil 15 000 Kr., for saa vidt Indehaveren ikke har en skattepligtig Indkomst. Det vil ikke være store Beløb, det drejer sig om; medens Millionæren tjener et lille Tusind Kroner, saa vil en Person med en Formue paa 6 000 Kr., hvis han har under 2 000 Kr. i Indkomst, faa en aarlig Skattelettelse paa 2 Kr. 60 Ø. Har han en Formue paa 10 000 Kr. og en Indkomst paa under 3 500 Kr., vil han faa en aarlig Skattelettelse af 3 Kr. 90 Ø. Det er en lille Indrømmelse til demokratisk Side, vil man sige, og skønt der kan rejses vægtige demokratiske Indvendinger mod det Princip overhovedet at gøre visse Indkomster og Formuer helt skattefrie — man